

การออกจากราชการของข้าราชการตำรวจ

ตาม พ.ร.บ.ตำรวจแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๔๗ มาตรา ๙๗ ได้บัญญัติไว้ว่าข้าราชการตำรวจออกจากราชการ เมื่อ

(๑) ตาย

(๒) พ้นจากราชการตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการ

(๓) ได้รับอนุญาตให้ลาออกหรือการลาออกมีผลตามมาตรา ๙๙

(๔) ถูกสั่งให้ออกตามมาตรา ๖๐ มาตรา ๙๕ มาตรา ๙๘ มาตรา ๑๐๐ มาตรา ๑๐๑ มาตรา ๑๐๒ หรือมาตรา ๑๐๓

(๕) ถูกสั่งลงโทษปลดออกหรือไล่ออก

วันออกจากราชการตาม (๔) และ (๕) ให้เป็นไปตามที่กำหนดในระเบียบ ก.ตร.

การออกจากราชการของข้าราชการตำรวจเฉพาะผู้ที่ต้องรับราชการตามกฎหมายว่าด้วยการรับราชการทหาร ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น

ขั้นตอนการดำเนินการ (ระยะเวลาดำเนินการ)

๑. ออกจากราชการตามมาตรา ๙๘ (กรณีขาดคุณสมบัติก่อนได้รับการบรรจุ)

ให้พิจารณาตามกรอบนโยบายหนังสือ ตร.ที่ ๐๐๐๖.๓๒๕/๑๒๗๖๕ ลง ๒๖ พ.ย.๒๕๔๒ เรื่อง กำหนดแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการสั่งให้ข้าราชการตำรวจออกจากราชการ กรณีขาดคุณสมบัติก่อนได้รับ การบรรจุ ดังนี้

(๑) เมื่อปรากฏข้อเท็จจริงในเบื้องต้นว่าข้าราชการตำรวจผู้ใดมีกรณีขาดคุณสมบัติทั่วไปตามมาตรา ๔๘ หรือขาดคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งตามมาตรา ๔๕ แห่ง พ.ร.บ.ระเบียบข้าราชการตำรวจ พ.ศ.๒๕๒๑ ตั้งแต่ก่อนได้รับการบรรจุเข้ารับราชการ ให้ผู้บังคับบัญชาต้นสังกัดแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงเพื่อรวบรวมพยานหลักฐานประกอบดุลยพินิจของผู้มีอำนาจตามมาตรา ๗๒

(๒) ในระหว่างการสอบสวนแม้จะมีการสั่งให้ข้าราชการตำรวจผู้ใดมีกรณีขาดคุณสมบัติไม่อยู่นอกบังคับบัญชาของผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริง ให้คณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงทำการสอบสวนต่อไปจนเสร็จ แล้วทำรายงานการสอบสวน และเสนอสำนวนการสอบสวนต่อผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริง และให้ผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงส่งเรื่องให้ผู้บังคับบัญชาสังกัดใหม่ของข้าราชการตำรวจผู้ใดมีกรณีขาดคุณสมบัติ เพื่อพิจารณาเห็นเสนอต่อผู้บังคับบัญชาที่มีอำนาจสั่งให้ออกจากราชการพิจารณาสั่งการต่อไป

(๓) ในกรณีที่ผู้บังคับบัญชาสังกัดใหม่ หรือผู้บังคับบัญชาที่มีอำนาจสั่งให้ออกจากราชการ เห็นสมควรให้สอบสวนเพิ่มเติมประการใด ให้กำหนดประเด็นพร้อมทั้งส่งเอกสารที่เกี่ยวข้องไปให้ คณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงคณะเดิม เพื่อดำเนินการสอบสวนเพิ่มเติมได้ตามความจำเป็น

ในกรณีที่คณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงคณะเดิมไม่อาจทำการสอบสวนได้ หรือผู้สั่งสอบสวนเพิ่มเติมเห็นเป็นการสมควร จะแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนคณะใหม่ขึ้นทำการสอบสวน เพิ่มเติมก็ได้

(๔) ถ้าข้าราชการตำรวจผู้ใดมีกรณีขาดคุณสมบัติ โดยต้องหาคดีอาญาในเรื่องอันเป็นเหตุ ให้ตกเป็นผู้ขาดคุณสมบัติ เช่น ต้องหาคดีอาญาในข้อหาปลอม และหรือใช้เอกสารปลอมเพื่อใช้เป็น หลักฐานในการสมัครสอบคัดเลือก แม้ผลคดีอาญาจะไม่ถึงที่สุด แต่ถ้าผลการสอบสวนของ คณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงฟังได้ว่า ผู้นั้นปลอมเอกสารหรือนำหลักฐานเอกสารปลอมมายื่นใน การสมัครสอบคัดเลือก ก็ให้ผู้บังคับบัญชาที่มีอำนาจสั่งให้ออกจากราชการ สั่งให้ข้าราชการตำรวจผู้นั้น ออกจากราชการได้ โดยไม่ต้องรอฟังผลคดีอาญาถึงที่สุด โดยถือว่าผู้นั้นเป็นผู้บกพร่องในศีลธรรม อันดี

(๕) กรณีใดที่จะถือได้ว่าเป็นผู้บกพร่องในศีลธรรมอันดีตาม กฎ ก.ตร. ว่าด้วยคุณสมบัติและ ลักษณะต้องห้ามของการเป็นข้าราชการตำรวจ พ.ศ.๒๕๔๗ ข้อ ๒(๒) ให้ผู้บังคับบัญชาที่มีอำนาจสั่ง ให้ ออกจากราชการพิจารณาข้อเท็จจริงและพฤติการณ์เป็นรายๆ ไปโดยคำนึงถึงเกียรติของ ข้าราชการ ความรังเกียจของสังคม และความหมายของศีลธรรมในหลักพระพุทธศาสนาประกอบตาม นัยประมวลระเบียบการตำรวจไม่เกี่ยวกับคดี ลักษณะที่ ๓ บทที่ ๑ ว่าด้วยการรับสมัครบุคคลเข้ารับ ราชการตำรวจ ข้อ ๑๐

(๖) คำสั่งให้ข้าราชการตำรวจออกจากราชการตามมาตรา ๔๘ แห่งพ.ร.บ.ตำรวจแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๔๗ ห้ามมิให้สั่งให้ออกย้อนหลังไปก่อนวันออกคำสั่ง เว้นแต่มีเหตุสมควรสั่งให้ออกจาก ราชการย้อนหลังก็ให้สั่งให้ออกย้อนหลังไปถึงวันที่ควรจะต้องออกจากราชการตามกรณีนั้นตามนัย ระเบียบ ก.ตร.ว่าด้วยวันออกจากราชการของข้าราชการตำรวจ พ.ศ.๒๕๔๗ และให้ผู้บังคับบัญชาที่มี อำนาจสั่งให้ออกจากราชการระบุข้อความในส่วนท้ายของคำสั่งดังกล่าวด้วยว่าข้าราชการตำรวจผู้ถูก สั่งให้ออกจากราชการมีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งต่อ ก.ตร.ภายในสามสิบวันนับแต่วันทราบคำสั่ง ตาม กฎ ก.ตร.ว่าด้วยการอุทธรณ์และการพิจารณาอุทธรณ์ พ.ศ.๒๕๔๗

(๗) เมื่อการดำเนินการเสร็จสิ้นหรือสั่งให้ออกจากราชการแล้ว ให้ผู้บังคับบัญชาที่มีอำนาจ สั่งให้ออกจากราชการรายงานคำสั่งพร้อมสำนวนการสอบสวนและหรือเอกสารเกี่ยวกับการพิจารณา ไปยัง ก.ตร.ภายในสิบวันนับแต่วันพิจารณามีความเห็นตามระเบียบ ก.ตร.ว่าด้วยการรายงานการ ดำเนินการทางวินัยและการออกจากราชการของข้าราชการตำรวจ พ.ศ.๒๕๔๗

(๘) เมื่อผู้บังคับบัญชาได้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริง และหรือสั่งให้ข้าราชการตำรวจออกจากราชการแล้วให้จัดส่งสำเนาคำสั่งดังกล่าวให้ ฝ่ายประวัติบุคคล ทพ.จำนวน ๒ ฉบับ โดยตรง นอกเหนือจากที่ต้องปฏิบัติตามระเบียบคำสั่งอื่นอีกส่วนหนึ่งด้วย เพื่อจัดทำสถิติและข้อมูลในกรณีดังกล่าว

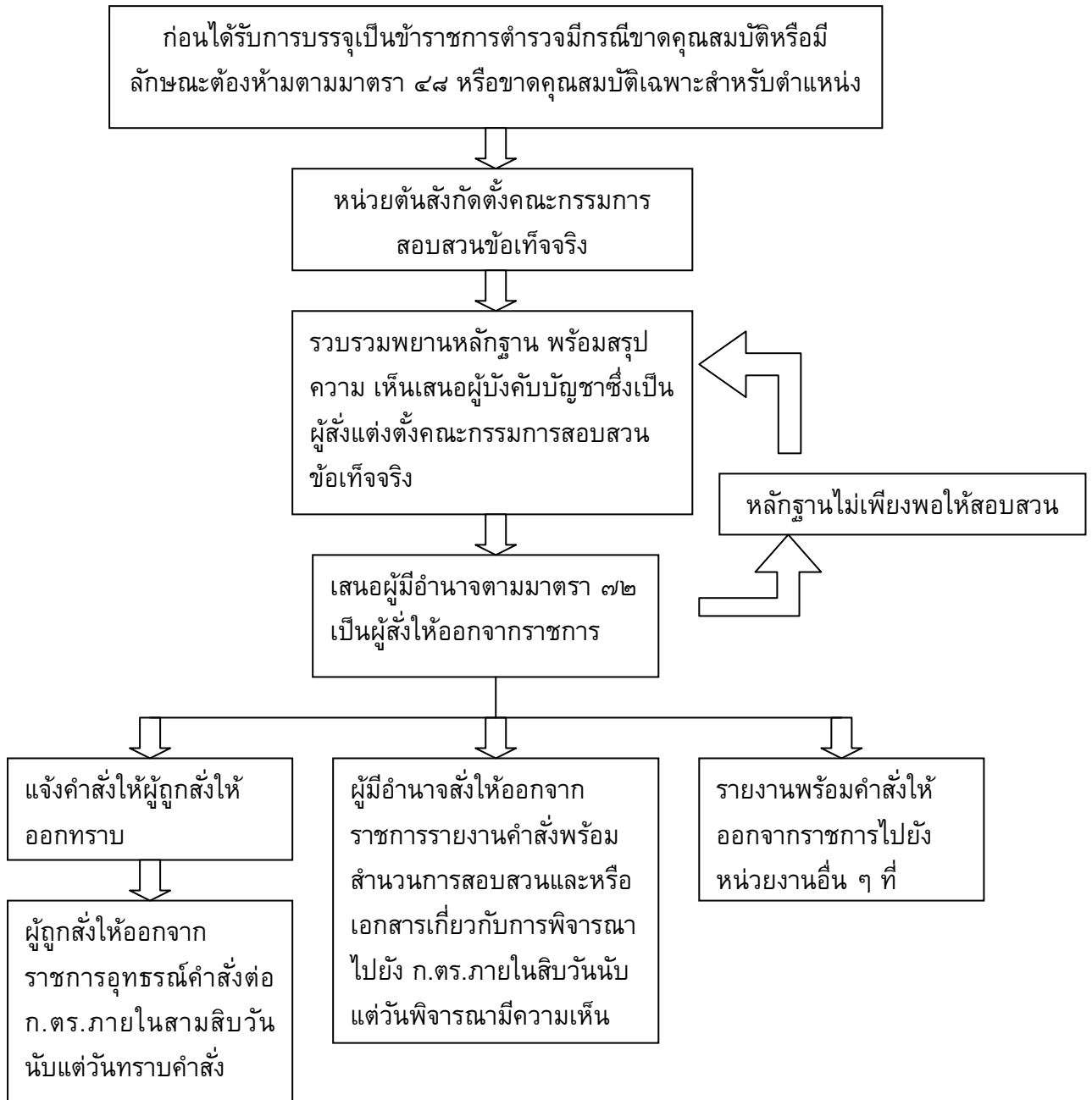
จากแนวทางการปฏิบัติที่ ตร. กำหนดปรากฏว่ามีบางหน่วยมิได้ดำเนินการตามหนังสือดังกล่าว และมีข้าราชการตำรวจที่มีกรณีขาดคุณสมบัติก่อนการบรรจุเข้ารับราชการซึ่งจะต้องถูกสั่งให้ออกจากราชการหรือในระหว่างถูกดำเนินการสอบสวนข้อเท็จจริงก่อให้เกิดปัญหาในการปฏิบัติของหลายหน่วยงานประกอบกับ ก.ตร.ในการประชุมครั้งที่ ๕/๒๕๔๓ เมื่อ ๕ เม.ย.๒๕๔๓ ได้มีมติรับทราบผลการพิจารณาของ อ.ก.ตร.กฎหมายในการประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๔๓ เมื่อ ๗ ม.ค.๒๕๔๓ เกี่ยวกับเรื่องนี้ดังนี้ (หนังสือ ตร.ที่ ๐๐๐๖.๓๒๕/๗๗๓๗ ลง ๑๒ ก.ย.๒๕๔๓ เรื่อง การพิจารณาสั่งให้ข้าราชการตำรวจออกจากราชการ)

(๑) การดำเนินการเกี่ยวกับการอนุญาตให้ลาออกจากราชการกับการให้ออกจากราชการด้วยเหตุขาดคุณสมบัติก่อนการบรรจุเข้ารับราชการ เป็นการดำเนินการคนละส่วนกันกับผู้ได้รับอนุญาตให้ลาออกจากราชการไปแล้ว ผู้บังคับบัญชาไม่มีอำนาจที่จะยกเลิกหรือเปลี่ยนแปลงการสั่งอนุญาตให้ลาออกจากราชการดังกล่าวเป็นให้ออกจากราชการด้วยเหตุขาดคุณสมบัติตั้งแต่ก่อนได้รับการบรรจุเข้ารับราชการตามมาตรา ๘๘ แห่ง พ.ร.บ.ตำรวจแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๔๗

(๒) กรณีไม่ได้ดำเนินการสั่งให้ออกจากราชการกรณีขาดคุณสมบัติกับผู้ที่ได้รับอนุญาตให้ลาออกจากราชการก่อนที่การสั่งอนุญาตให้ลาออกจากราชการจะมีผล ผู้มีอำนาจตามมาตรา ๗๒ ไม่มีอำนาจและหน้าที่ที่จะดำเนินการกับผู้นั้นตามมาตรา ๘๘ อีกต่อไป

(๓) กรณีที่มีการดำเนินการสั่งให้ออกจากราชการเพราะเหตุขาดคุณสมบัติกับผู้ที่ได้รับอนุญาตให้ลาออกจากราชการไว้ก่อนที่การสั่งอนุญาตให้ลาออกจากราชการจะมีผลผู้มีอำนาจตามมาตรา ๗๒ มีอำนาจและหน้าที่ที่จะต้องดำเนินการกับผู้นั้นตามมาตรา ๘๘ ต่อไป และถ้าผลปรากฏว่าผู้นั้นมีกรณีขาดคุณสมบัติก่อนการบรรจุเข้ารับราชการ ผู้มีอำนาจตามมาตรา ๗๒ มีอำนาจและหน้าที่ที่จะต้องสั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการตามมาตรา ๘๘ โดยออกเป็นอีกคำสั่งหนึ่งแยกต่างหากจากการสั่งอนุญาตให้ลาออกจากราชการ

แผนภูมิแสดงขั้นตอนการสั่งให้ออกจากราชการ กรณีขาดคุณสมบัติก่อนได้รับการบรรจุ

๒. ได้รับอนุญาตให้ลาออกหรือการลาออกมีผลตามมาตรา ๙๙ แห่ง พ.ร.บ.ตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๗

หลักเกณฑ์และวิธีการ

การพิจารณาอนุญาตให้ลาออกและการยับยั้งการลาออกจากราชการให้เป็นไปตามที่กำหนดในระเบียบ ก.ตร.ว่าด้วยการลาออกจากราชการของข้าราชการตำรวจ พ.ศ.๒๕๕๐ ดังนี้

๑. ข้าราชการตำรวจที่จะลาออกให้ปฏิบัติดังนี้

๑.๑ ยื่นหนังสือขอลาออกต่อผู้บังคับบัญชาเหนือขึ้นไปชั้นหนึ่ง ตามแบบหนังสือขอลาออก ก่อนวันขอลาออกไม่น้อยกว่า ๓๐ วัน

- หนังสือที่มีได้ระบุวันขอลาออกให้นับจากวันที่ยื่นหนังสือไป ๓๐ วันเป็นวันขอลาออก

๑.๒ ผู้บังคับบัญชาที่รับหนังสือให้บันทึกวันยื่นหนังสือเพื่อเป็นหลักฐานว่าได้มีการยื่นหนังสือวันใด และตรวจสอบด้วยว่าได้ยื่นล่วงหน้าก่อนวันขอลาออก ๓๐ วันหรือไม่ (เฉพาะยื่นครั้งแรก)

- จากนั้นพิจารณาความเห็นเสนอต่อผู้บังคับบัญชาชั้นเหนือขึ้นไปภายใน ๗ วัน นับแต่วันรับหนังสือ

- และให้ผู้บังคับบัญชาชั้นเหนือขึ้นไปให้เสนอความเห็นตามลำดับจนถึงผู้มีอำนาจอนุญาตการลาออกภายใน ๗ วัน นับแต่วันได้รับรายงาน

- กรณีผู้ขอลาออกยื่นหนังสือขอลาออกล่วงหน้าก่อนวันลาออกน้อยกว่า ๓๐ วัน โดยมีเหตุผลความจำเป็นพิเศษ ให้รับเสนอความเห็นไปยังผู้มีอำนาจอนุญาตการลาออกก่อนวันขอลาออกโดยเร็ว

๒. เมื่อผู้มีอำนาจอนุญาตการลาออกได้รับหนังสือแล้วให้พิจารณาว่าจะสั่งให้ลาออกจากราชการ หรือจะสั่งยับยั้งการลาออกก็ได้ โดยดำเนินการดังนี้

๒.๑ เห็นว่าควรอนุญาตให้ลาออกจากราชการได้ ให้ผู้มีอำนาจมีคำสั่งอนุญาตให้ลาออกเป็นลายลักษณ์อักษร ให้เสร็จสิ้นก่อนวันขอลาออก แล้วแจ้งคำสั่งให้ผู้ขอลาออกทราบก่อนวันขอลาออก และแจ้งหน่วยที่เกี่ยวข้องทราบ

- กรณียื่นหนังสือขอลาออกล่วงหน้าน้อยกว่า ๓๐ วัน ผู้มีอำนาจสามารถอนุญาตให้ลาออกได้ ๒ แบบ และให้การลาออกมีผลในวันที่ได้รับอนุญาตให้ลาออก แต่จะต้องกระทำให้เสร็จสิ้นก่อนวันขอลาออก

(๑) ตามวันที่ระบุในหนังสือขอลาออก หรือ

(๒) ภายในกำหนด ๓๐ วันนับแต่วันยื่นหนังสือขอลาออก

๒.๒ เห็นว่าควรยับยั้งการลาออก ให้ดำเนินการ ดังนี้

๒.๒.๑ เรียกผู้ขอลาออกมาพบเพื่อสอบถามถึงเหตุผล และความจำเป็นใน ประโยชน์ส่วนตนและทางราชการ หากผู้มีอำนาจเห็นว่าจำเป็นเพื่อประโยชน์แก่ทางราชการ

- ให้มีคำสั่งยับยั้งการลาออกเป็นลายลักษณ์อักษรให้เสร็จสิ้นก่อนวันขอลาออก หรือภายในกำหนด ๓๐ วัน นับแต่วันยื่นหนังสือขอลาออกในกรณียื่นล่วงหน้า ไม่ถึง ๓๐ วัน
- แจ้งคำสั่งพร้อมเหตุผล ระยะเวลาที่ยับยั้ง และวันที่การลาออกจะมีผล ให้ผู้ขอ ลาออกทราบก่อนวันขอลาออกด้วย
- การยับยั้งให้ออกคำสั่งยับยั้งได้ได้ครั้งเดียวเป็นเวลาไม่เกิน ๓ เดือน นับแต่วัน ขอลาออก ขยายอีกไม่ได้

๒.๒.๒ ถ้าผู้ขอลาออกมิได้แจ้งขอระงับ หรือยกเลิกการลาออกก่อนการลาออกมี ผล ให้การลาออกนั้น มีผลนับแต่วันถัดจากวันครบกำหนดเวลาที่ยับยั้งการลาออก

๒.๒.๓ กรณีผู้ขอลาออกอยู่ระหว่างตั้งกรรมการสอบสวนทางวินัยหรือต้อหา คติอาญาหรือมีหนี้สินติดค้างกับทางราชการ ไม่ถือเป็นเหตุจำเป็นเพื่อประโยชน์แก่ทางราชการที่จะ ยับยั้งการลาออก

- แต่ให้ผู้มีอำนาจอนุญาตการลาออกแจ้งให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับกรณี ดังกล่าวทราบก่อนการลาออกมีผล

๓. กรณีผู้มีอำนาจอนุญาตการลาออกไม่ได้มีคำสั่งอนุญาตให้ลาออกก่อนวัน ขอลาออก และได้มีคำสั่งยับยั้งการลาออก

๓.๑ กรณียื่นหนังสือล่วงหน้าไม่น้อยกว่า ๓๐ วัน ให้ถือว่าผู้ขอลาออกได้ออกจาก ราชการไปนับแต่วันขอลาออกโดยผลของกฎหมาย (กรณีหากล่วงเลยเวลามาแล้ว หากผู้มีอำนาจจะ สั่งให้ออกต้องสั่งย้อนหลังไปในวันที่ขอลาออก)

๓.๒ กรณียื่นหนังสือขอลาออกล่วงหน้าน้อยกว่า ๓๐ วัน ให้ถือว่าออกจากราชการในวัน ถัดจากวันครบกำหนด ๓๐ วัน นับแต่วันยื่น (นับวันยื่นเป็นวันแรก) หนังสือขอลาออก (หากครบ กำหนด ๓๐ วันแล้ว ถือว่าผู้ขอลาออกได้ออกจากราชการไปโดยผลของกฎหมายแล้ว หากผู้มีอำนาจ จะสั่งย้อนหลังต้องสั่งย้อนหลังไปไปในวันที่ถัดจากวันครบกำหนด ๓๐ วัน)

๔. กรณีขอลาออกเพื่อดำรงตำแหน่งที่กำหนดโดยรัฐธรรมนูญ ตำแหน่งทางการเมือง หรือ เพื่อสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกรัฐสภา สมาชิกสภาท้องถิ่น หรือผู้บริหารท้องถิ่น ดำเนินการดังนี้

๔.๑ ให้ยื่นหนังสือขอลาออกต่อผู้บังคับบัญชาเหนือขึ้นไปชั้นหนึ่ง ก่อนวันขอลาออกไม่ น้อยกว่า ๓๐ วัน พร้อมเอกสารที่เกี่ยวข้อง

๔.๒ ให้ผู้บังคับบัญชาดังกล่าวเสนอหนังสือขอลาออกพร้อมเอกสารที่เกี่ยวข้องต่อ ผู้บังคับบัญชาเหนือขึ้นไปตามลำดับจนถึงผู้มีอำนาจอนุญาตการลาออกโดยเร็ว

๔.๓ ผู้มีอำนาจอนุญาตการลาออกตรวจพิจารณาเอกสารแล้ว ให้มีคำสั่งอนุญาตให้การลาออกมีผลนับตั้งแต่วันที่ผู้นั้นขอลาออก

๔.๔ แจ้งให้ผู้ขอลาออกและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทราบต่อไป

๕. กรณีผู้ขอลาออกมีกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยให้ผู้บังคับบัญชาตรวจสอบว่าเป็นกรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาข้าราชการตำรวจผู้นั้นกระทำผิดวินัยร้ายแรงหรือไม่ หากมีมูลกรณีที่จะต้องดำเนินการวินัยอย่างร้ายแรงให้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยแก่ข้าราชการตำรวจผู้นั้นก่อนการลาออกมีผล และสามารถดำเนินการทางวินัยต่อไปได้แม้ผู้นั้นจะออกจากราชการไปแล้ว

ข้อพิจารณา (ตามข้อหารือ สำนักงาน ก.พ.)

๑. การลาออกมีผลตั้งแต่วันที่ให้พิจารณาตามที่ ก.พ. ได้มีหนังสือที่ นร.๐๗๐๓/๑๐๘๕ ลง ๑๓ ส.ค.๒๕๔๐ ถึง มท.ตอบข้อหารือเรื่องการลาออก จากราชการของข้าราชการพลเรือนสามัญ โดยมีประเด็นดังนี้

(๑) กรณีที่จังหวัดได้มีคำสั่งอนุญาตให้ข้าราชการลาออกจากราชการไปแล้ว เมื่อถึงวันที่คำสั่งมีผล บุคคลผู้นั้นได้ยื่นคำร้องขอระงับการลาออกจากราชการ คำสั่งจังหวัดที่อนุญาตให้ลาออกดังกล่าวจะมีผลใช้ได้หรือไม่

(๒) กรณีที่จังหวัดได้มีคำสั่งอนุญาตให้ข้าราชการลาออกจากราชการไปแล้ว ต่อมาหลังจากวันที่คำสั่งมีผล บุคคลดังกล่าวได้ยื่นคำร้องขอระงับการลาออกจากราชการ คำสั่งจังหวัดที่กล่าวถึงจะมีผลทำให้ผู้นั้นออกจากราชการหรือไม่ และหากบุคคลดังกล่าวข้างต้นได้มาปฏิบัติหน้าที่ราชการตลอดมาตั้งแต่วันที่คำสั่งมีผลจนถึงวันยื่นคำร้องขอระงับการลาออกแล้ว คำสั่งจังหวัดที่อนุญาตให้ลาออกจะยังมีผลใช้ได้หรือไม่

สำนักงาน ก.พ. ได้พิจารณาปัญหาข้อที่ ๑ และข้อ ๓ แล้วเห็นว่า กรณีข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ดำรงตำแหน่งตั้งแต่ระดับ ๗ ลงมาในราชการบริหารส่วนภูมิภาคซึ่งมิใช่หัวหน้าส่วนราชการประจำจังหวัดยื่นหนังสือขอลาออกจากราชการล่วงหน้า และผู้ว่าราชการจังหวัดได้มีคำสั่งอนุญาตให้ข้าราชการผู้นั้นลาออกจากราชการไปแล้วนั้น หากต่อมาผู้ขอลาออกยื่นหนังสือขอระงับการลาออกจากราชการในวันที่คำสั่งมีผลหรือภายหลังจากวันที่คำสั่งมีผล หนังสือขอระงับการลาออกจากราชการนั้นย่อมไม่มีผลที่จะเปลี่ยนแปลงคำสั่งอนุญาตการลาออกจากราชการ ทั้งนี้ เพราะคำสั่งที่กล่าวถึงมีผลทำให้ผู้นั้นพ้นสภาพจากการเป็นข้าราชการไปแล้ว

สำหรับปัญหาที่ว่า หากผู้ลาออกมาปฏิบัติหน้าที่ราชการตลอดมาตั้งแต่วันที่คำสั่งมีผลจนถึงวันยื่นหนังสือขอระงับการลาออกจากราชการนั้น สำนักงาน ก.พ. เห็นว่าแม้บุคคลตามปัญหาจะยังคงมาปฏิบัติราชการก็ตาม กรณีก็ไม่ทำให้คำสั่งที่อนุญาตให้ข้าราชการลาออกจากราชการที่มีผลใช้บังคับตามกฎหมายแล้วสิ้นผลไปแต่อย่างใด เรื่องเช่นนี้ควรจะได้ดำเนินการตามนัยมาตรา ๑๙ แห่ง พ.ร.ฎ. การจ่ายเงินเดือน เงินปี บำเหน็จ บำนาญ และเงินอื่นในลักษณะเดียวกัน พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่ง

บัญญัติความว่า การจ่ายเงินเดือนในกรณีลาออก ให้จ่ายได้ถึงวันก่อนวันถึงกำหนดลาออก แต่ถ้าถึงกำหนดลาออกแล้วยังไม่ได้รับทราบคำสั่งอนุญาตให้ลาออก และข้าราชการผู้นั้นยังคงรับราชการต่อ ให้จ่ายได้ถึงวันรับทราบคำสั่ง หรือควรได้รับทราบคำสั่ง

(๓) กรณีที่จังหวัดได้มีคำสั่งอนุญาตให้ข้าราชการลาออกจากราชการไปแล้ว แต่ก่อนถึงวันที่คำสั่งมีผล ข้าราชการผู้นั้นได้ยื่นคำร้องขอระงับการลาออกจากราชการ คำสั่งจังหวัดดังกล่าวจะมีผลหรือไม่ หากไม่มีผล จังหวัดจะต้องออกคำสั่งยกเลิกคำสั่งที่อนุญาตให้ลาออกหรือไม่

ประเด็นนี้ สำนักงาน ก.พ.เห็นว่า เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่าข้าราชการผู้ขอลาออกจากราชการได้ยื่นหนังสือแสดงความจำนงขอระงับการลาออกต่อผู้บังคับบัญชาก่อนวันที่การลาออก จะมีผลแล้ว หนังสือขอระงับการลาออกดังกล่าวย่อมใช้ได้ และมีผลทำให้คำสั่งของผู้บังคับบัญชาที่อนุญาตให้ลาออกจากราชการได้ เป็นคำสั่งที่ไม่ถูกต้องกับข้อเท็จจริงและไม่มีผลใช้บังคับ ทั้งนี้ เพราะไม่มีกรณีการขอลาออกจากราชการตั้งแต่วันที่ขอระงับการลาออกแล้ว กรณีเช่นนี้ผู้บังคับบัญชาจึงควรจะได้ยกเลิกคำสั่งอนุญาตให้ลาออกจากราชการนั้นเพื่อให้ถูกต้องตรงตามข้อเท็จจริงต่อไป

๒. การขอลาออกจากราชการเป็นการแสดงความประสงค์ของผู้นั้นที่เป็นสิทธิเฉพาะตัว ผู้อื่นที่ไม่ใช่ข้าราชการที่ประสงค์ขอลาออกจากกลางนามในหนังสือแทนผู้นั้นไม่ได้

๓. กรณียับยั้งการลาออกโดยมิได้ระบุจำนวนวันที่ยับยั้ง ต้องถือว่าผู้มีอำนาจมีคำสั่งยับยั้งการลาออกไว้ ๓ เดือนนับแต่วันที่ขอลาออก ดังนั้น การลาออกจึงมีผลเมื่อพ้น ๓ เดือนนับแต่วันที่ขอลาออก

๔. กรณีผู้มีอำนาจมิได้สั่งอนุญาตให้ลาออกหรือยับยั้งการลาออก จนล่วงเลยวันที่ขอลาออก ก็จะทำให้การลาออกมีผลทางกฎหมายตั้งแต่วันที่ขอลาออก (กรณีหนังสือยื่นล่วงหน้าน้อยกว่า ๓๐ วันให้ถือว่าวันที่ถัดจากวันครบกำหนด ๓๐ วัน เป็นวันขอลาออก) โดยไม่จำเป็นต้องมีคำสั่งอนุญาตให้ลาออกอีกแต่อย่างใด การที่ผู้มีอำนาจมีคำสั่งอนุญาตย้อนหลังไปในวันที่ขอลาออก จึงไม่มีผลใช้บังคับ

๕. การยื่นหนังสือขอลาออกเพื่อสมัครรับเลือกตั้ง ให้ยื่นหนังสือต่อผู้บังคับบัญชาอย่างช้าภายในวันที่ขอลาออก ซึ่งไม่จำเป็นต้องยื่นล่วงหน้าและให้การลาออกมีผลนับตั้งแต่วันที่ขอลาออก และจะต้องให้ทางราชการประกาศให้มีการเลือกตั้งเสียก่อน

การดำเนินการกรณีการลาออกจากราชการเพื่อลงสมัครรับเลือกตั้ง

ตร.ได้มีหนังสือด่วนที่สุดที่ ๐๐๐๔.๒๑/๑๘๕๙ ลง ๑๐ มี.ค.๒๕๔๙ กำหนดแนวทางการปฏิบัติในการบรรจุข้าราชการตำรวจซึ่งลาออกจากราชการ เพื่อลงสมัครรับเลือกตั้งเป็นผู้แทนราษฎร แต่ไม่ได้รับเลือกตั้ง กลับเข้ารับราชการ ดังนี้

(1) ข้าราชการตำรวจที่ประสงค์จะขอลาออกจากราชการเพื่อลงสมัครรับเลือกตั้งเป็นผู้แทนราษฎรในระบบประชาธิปไตย เช่น ส.ส., ส.ว., ส.อบจ., ส.ท., ส.อบต., ผู้ว่า กทม., ส.ก., และ

ส.ช. ฯลฯ จะต้องให้ทางราชการประกาศกำหนดให้มีการเลือกตั้งในแต่ละกรณีดังกล่าวเสียก่อน จึงจะลาออกจากราชการโดยอ้างเหตุผลในการขอลาออกว่า เพื่อลงสมัครรับเลือกตั้งได้

(2) การลาออกตามข้อ ๑ จะต้องอ้างในหนังสือขอลาออกจากราชการให้ชัดเจนว่า “เพื่อไปลงสมัครรับเลือกตั้งเป็น...” เมื่อไม่ได้รับเลือกตั้งจึงจะสมัครกลับเข้ารับราชการในกรณีดังกล่าวได้

(3) ให้ทุกหน่วยงานในสังกัด ตร. ตรวจสอบว่ามีข้าราชการตำรวจในสังกัดขอลาออกจากราชการเพื่อลงสมัครรับเลือกตั้งเป็นผู้แทนราษฎรหรือไม่ ถ้ามีให้แจ้งรายละเอียดเบื้องต้นเกี่ยวกับการลาออก ยศ ชื่อ ชื่อสกุล ตำแหน่ง เลขตำแหน่ง และอัตราเงินเดือน ตลอดจนเงินเพิ่มพิเศษอื่น ๆ พร้อมทั้งแนบสำเนาสมุดประวัติการรับราชการ หรือสำเนา ก.พ.๗ ไปที่ กพ. ภายใน ๑๕ วัน นับจากวันลาออกจากราชการ

(4) ให้หน่วยงานต้นสังกัดแจ้งข้าราชการตำรวจที่ลาออกดังกล่าวทราบ หากประสงค์จะสมัครกลับเข้ารับราชการ ให้ยื่นคำร้องแสดงความจำนงยังต้นสังกัดเดิมภายใน ๓๐ วัน นับจากวันที่ถัดจากวันประกาศผลการเลือกตั้ง สำหรับในกรณีเขตเลือกตั้งได้มีการเลือกตั้งเกินกว่า ๑ ครั้ง ให้ยื่นคำร้องภายในกำหนด ๓๐ วัน นับจากวันที่ถัดจากวันประกาศผลครั้งสุดท้าย ทั้งนี้ ให้ต้นสังกัดเดิมสงวนตำแหน่งเดิมไว้เพื่อใช้รองรับการบรรจุกลับเข้ารับราชการในกรณีนี้ด้วย

ในกรณีตำแหน่งเดิมที่ใช้รองรับการบรรจุกลับเข้ารับราชการ อาจส่งผลกระทบต่อการใช้อำนาจหน้าที่ไปกลั่นแกล้งผู้ที่ไม่สนับสนุนการเลือกตั้ง ให้หน่วยต้นสังกัดพิจารณาจัดตำแหน่งที่ใช้รองรับการบรรจุกลับเข้ารับราชการในตำแหน่งที่เทียบเท่าตำแหน่งเดิมให้ใหม่

(5) เมื่อครบกำหนดระยะเวลาในการยื่นคำร้องขอสมัครกลับเข้ารับราชการแล้ว ให้หน่วยงานต้นสังกัดรวบรวมหลักฐานประกอบการพิจารณา ได้แก่ แบบคำขอสมัครกลับเข้ารับราชการตามที่ ตร. กำหนด หนังสือรับรองคุณสมบัติตามมาตรา ๔๘ แห่ง พ.ร.บ.ตำรวจแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๔๗ ซึ่งมีผู้บังคับบัญชาระดับ ผบก.ขึ้นไป รับรอง คำสั่งอนุญาตให้ลาออกจากราชการ และหลักฐานการลงสมัครรับเลือกตั้งเป็นผู้แทนราษฎร พร้อมผลการเลือกตั้ง เสนอ ตร. (ผ่าน กพ.) ภายใน ๗ วัน นับแต่วันครบกำหนดสมัครกลับเข้ารับราชการ

(6) ให้ กพ. กั้นตำแหน่งและอัตราเงินเดือนของข้าราชการตำรวจที่ลงสมัครรับเลือกตั้งเป็นผู้แทนราษฎรไว้ เพื่อใช้รองรับการบรรจุผู้ที่ไม่ได้รับเลือกตั้งกลับเข้ารับราชการ โดยใช้สำหรับผู้ที่สมัครกลับเข้ารับราชการในระยะเวลาที่กำหนดไว้เท่านั้น

โดยแนวทางการดำเนินการดังกล่าวข้างต้นให้ใช้เฉพาะผู้ที่ขอลาออกจากราชการเพื่อลงสมัครรับเลือกตั้งฯ ตามข้อ ๑ และสมัครกลับเข้ารับราชการภายในกำหนดระยะเวลาที่กำหนดเท่านั้น สำหรับผู้ที่ไม่อยู่ในเงื่อนไขดังกล่าว ให้ดำเนินการเช่นเดียวกับการบรรจุข้าราชการตำรวจออกราชการกลับเข้ารับราชการตามปกติ

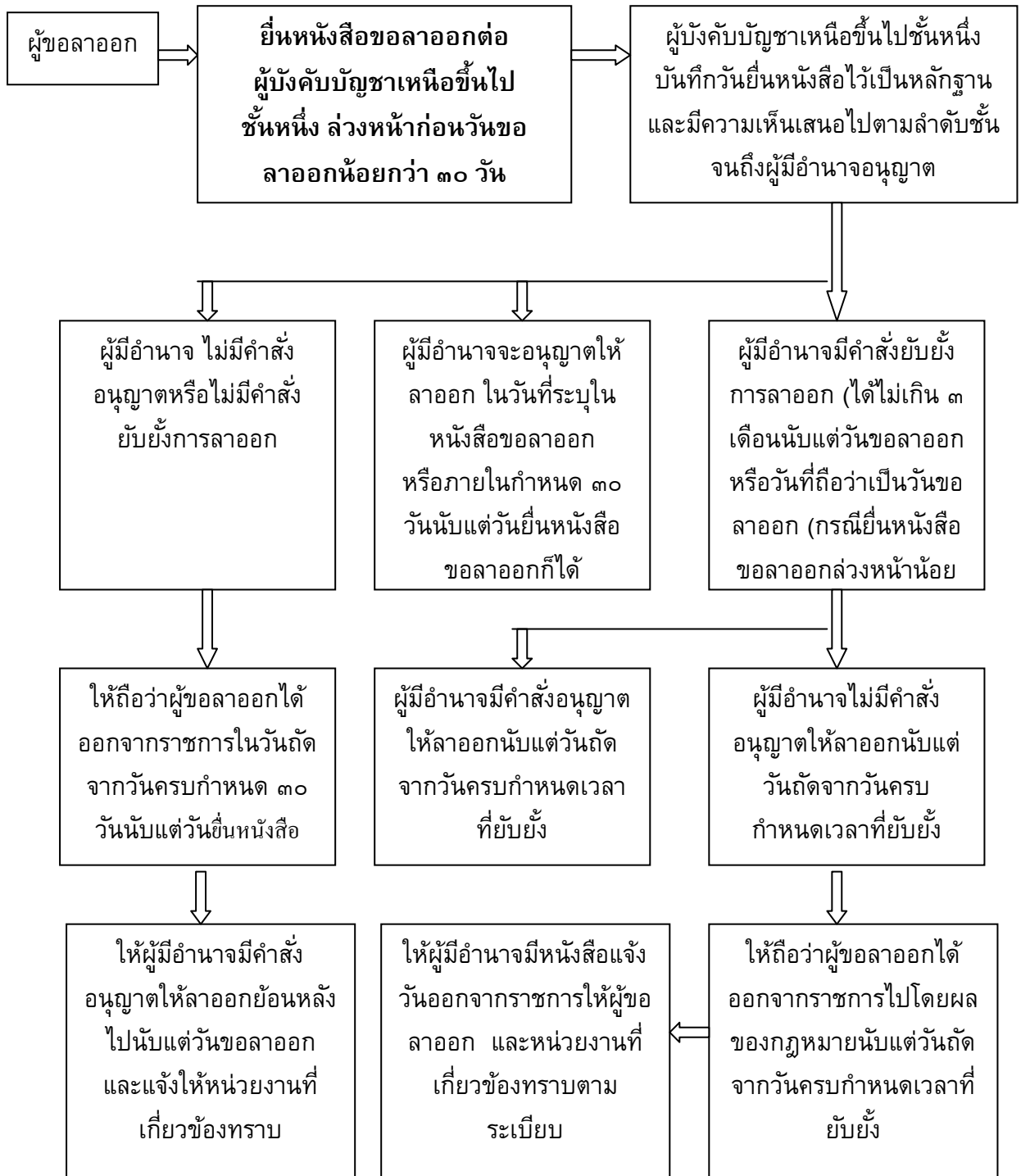
แผนภูมิแสดงขั้นตอนการลาออกจากราชการ (นอกจากกรณีเพื่อสมัครรับเลือกตั้ง)

1. กรณียื่นหนังสือขอลาออกล่วงหน้าก่อนวันขอลาออกไม่น้อยกว่า ๓๐ วัน

แผนภูมิแสดงขั้นตอนการลาออกจากราชการ (นอกจากกรณีเพื่อสมัครรับเลือกตั้ง)

2. กรณียื่นหนังสือขอลาออกล่วงหน้าก่อนวันขอลาออกน้อยกว่า ๓๐ วัน

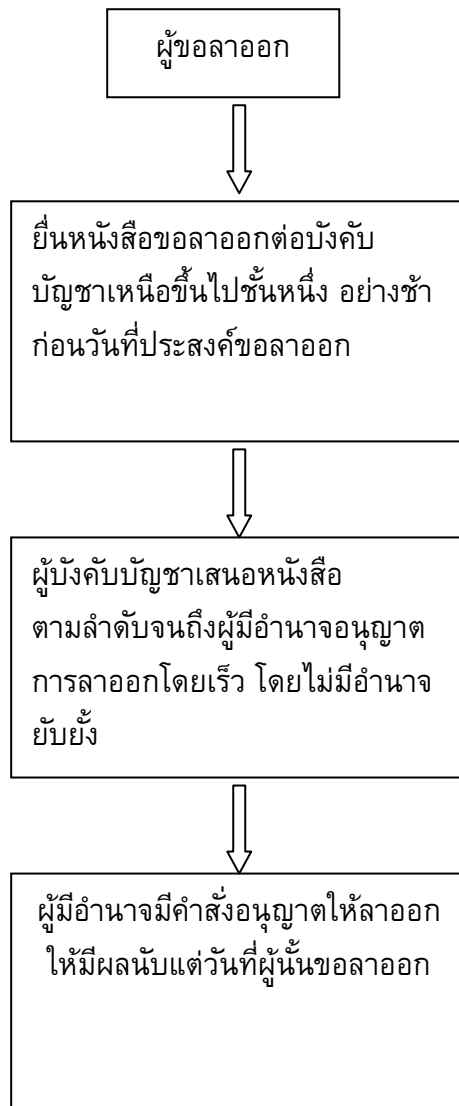

แผนภูมิแสดงขั้นตอนการลาออกจากราชการ (นอกจากกรณีเพื่อสมัครรับเลือกตั้ง)

3. กรณีไม่ระบุวันยื่นหนังสือขอลาออก

แผนภูมิแสดงขั้นตอนการลาออกจากราชการเพื่อดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือเพื่อ
สมัครรับเลือกตั้ง

๓. ออกจากราชการตามมาตรา ๑๐๐ กรณีการออกจากราชการเพื่อรับบำเหน็จบำนาญ

เหตุทดแทน

การสั่งให้ออกจากราชการเพื่อรับบำเหน็จบำนาญเหตุทดแทน นอกจากให้ทำได้ในกรณีที่ระบุไว้ในมาตราอื่นแห่งพระราชบัญญัตินี้หรือในกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการแล้ว (ม. ๙๗ (๒), ม. ๙๘, ม. ๑๐๑, ม. ๑๐๒ และ ม. ๑๐๓) ให้ผู้มีอำนาจตามมาตรา ๗๒ มีอำนาจสั่งให้ข้าราชการตำรวจออกจากราชการเพื่อรับบำเหน็จบำนาญเหตุทดแทน ได้ในกรณีต่อไปนี้ด้วย

๓.๑ เมื่อข้าราชการตำรวจผู้ใดเจ็บป่วยไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ราชการของตนได้โดยสม่ำเสมอ

การดำเนินการกรณีการสั่งให้ออกจากราชการตามมาตรา ๑๐๐ (๑)

ตร.ได้กำหนดแนวทางการปฏิบัติไว้ตามหนังสือ ตร.ที่ มท ๐๖๒๑.๑๓/๒๗๙๔ ลง ๒๔ มี.ค.๒๕๓๐ กรณีของการออกจากราชการตามมาตรา ๑๐๐(๑) โดยให้ผู้บังคับบัญชาต้นสังกัดดำเนินการดังนี้

๑. สั่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริง

๒. การสั่งให้ออกจากราชการตามมาตรา ๑๐๐(๑) ให้พิจารณาดังนี้

๒.๑ ปรากฏจากผลการรักษาพยาบาลของแพทย์ โดยเมื่อข้าราชการตำรวจผู้ใดมีอาการเจ็บป่วยและแพทย์ได้ทำการรักษาพยาบาลแล้วมีความกรณีต่อไปนี้ เช่น ไม่สามารถรับราชการหรือปฏิบัติหน้าที่ราชการได้ ไม่สามารถกำหนดระยะเวลาการรักษาหรือไม่สามารถยืนยันได้ว่า จะรักษาให้หายได้เมื่อใด ไม่อาจควบคุมสติของตนเองได้ ไม่สามารถรักษาให้หายเป็นปกติได้ หรือยังคงต้องรักษาตัวอยู่ในโรงพยาบาลต่อไปเห็นควรให้ออกจากราชการ เป็นต้น

๒.๒ ปรากฏจากการลาป่วย เมื่อปรากฏข้อเท็จจริงว่าข้าราชการตำรวจผู้ใดได้ลาป่วยบ่อยครั้งโดยจะมีใบรับรองแพทย์หรือไม่ก็ตาม เป็นเหตุให้ไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ของตนได้โดยสม่ำเสมอและผู้บังคับบัญชาได้พิจารณาในเบื้องต้นแล้วเห็นว่าหากให้รับราชการต่อไป อาจทำให้เกิดความเสียหายแก่การปฏิบัติหน้าที่การงานของทางราชการ

๓. นอกจากนี้ ให้พิจารณาตามหนังสือ กพ. ลง - ก.พ.๒๕๓๐ เรื่อง เสนอแนวทางการปฏิบัติเกี่ยวกับการสั่งให้ข้าราชการตำรวจออกจากราชการตามมาตรา ๕๐(๑) แห่ง พ.ร.บ.ระเบียบข้าราชการตำรวจ พ.ศ.๒๕๒๑ ซึ่งเป็นการพิจารณากำหนดวันที่สั่งให้ข้าราชการตำรวจที่เจ็บป่วยออกจากราชการ (ปัจจุบันใช้ชื่อยกเว้นตามระเบียบ ก.ตร.ว่าด้วยวันออกจากราชการของข้าราชการตำรวจ พ.ศ.๒๕๔๗) ดังนี้

๓.๑ ควรกำหนดวันที่สั่งให้ออกจากราชการล่วงหน้าพอสมควรเพื่อให้ผู้ถูกสั่งให้ออกจากราชการลงนามรับทราบคำสั่งล่วงหน้าตามระเบียบ ก.ตร.ว่าด้วยวันออกจากราชการของข้าราชการตำรวจ พ.ศ.๒๕๒๑ ซึ่งกำหนดห้ามมิให้สั่งให้ออกย้อนหลังไปก่อนวันออกคำสั่ง

๓.๒ สำหรับกรณีใดมีเหตุผลสมควรให้ออกย้อนหลัง ก็จะพิจารณาเหตุผลและความจำเป็นจากข้อเท็จจริงเป็นเรื่องๆ ไป ตามข้อยกเว้นของระเบียบฯ

ข้อพิจารณา

1. ตามมติ อ.ก.ตร.ในการประชุมครั้งที่ ๓/๒๕๓๐ เมื่อ ๗ ก.ย.๒๕๓๐ ได้ให้ข้อวินิจฉัยไว้ว่าการออกราชการกรณีนี้เน้นหนักไปในเรื่องเฉพาะตัวของข้าราชการผู้นั้นโดยไม่จำเป็นต้องพิจารณาถึงการเสียหายแก่ราชการหรือไม่ และผู้นั้นไม่ต้องมีความสมัครใจ แต่ต้องตั้งกรมการสอบสวนข้อเท็จจริง

2. กพ.ได้ตอบข้อหารือของ บข.ก.ไว้ตามหนังสือ ฝ่ายกำลังพล ๑ กพ.ที่ ๐๐๐๔.๑๕/๑๑๗๙ ลง ๑๕ ก.พ.๒๕๔๙ ประเด็นหนึ่งว่า ไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ราชการของตนได้โดยสม่ำเสมอ นั้น คำว่า “ไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ราชการได้” หมายความว่ารวมถึงการไม่สามารถปฏิบัติราชการได้เลยด้วย

๓.๒ เมื่อข้าราชการตำรวจผู้ใดสมัครใจไปปฏิบัติงานใดๆ ตามความประสงค์ของทางราชการ

การดำเนินการ

ตร.ได้มีบันทึก ลง ๑๔ ส.ค.๒๕๕๐ ทำหนังสือ กพ.ที่ ๐๐๐๔.๑๕/๗๐๗๙ ลง ๙ ส.ค.๒๕๕๐ ให้ กพ. แจ้งเวียนแนวทางที่ ตร.กำหนดเกี่ยวกับการพิจารณาสั่งให้ข้าราชการตำรวจออกราชการเพื่อรับบำเหน็จบำนาญเหตุทดแทน ไว้ดังนี้

๑. จะต้องเป็นกรณีที่ข้าราชการตำรวจผู้ถูกสั่งให้ออกจากการนั้นสมัครใจเอง มิใช่เป็นกรณีทางราชการสั่งให้ไปตามความจำเป็นหรือเพื่อรักษาประโยชน์ของทางราชการ

๒. เป็นการปฏิบัติงานใด ๆ ซึ่งมีใช้งานราชการ เช่น เอกชน รัฐวิสาหกิจ เป็นต้น

๓. ต้องเป็นความประสงค์ของ ตร. และต้องเป็นการปฏิบัติงานที่จะเป็นประโยชน์แก่ส่วนราชการด้วย ซึ่งอาจจะเป็นประโยชน์แก่ ตร. รัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานของรัฐก็ได้ ทั้งนี้การพิจารณาสั่งให้ข้าราชการตำรวจออกราชการในกรณีนี้ ก่อนที่หน่วยจะมีคำสั่งให้ออกจาก หน่วยต้นสังกัดจะต้องเสนอ ตร. (ผ่าน กพ.) เพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบว่าการสั่งให้ไปปฏิบัติราชการดังกล่าวจะเป็นประโยชน์แก่ ตร. หรือจะทำให้เกิดความเสียหายแก่ ตร.หรือไม่ เป็นรายกรณีไป โดยเมื่อหน่วยต้นสังกัดได้รับการประสานจากหน่วยงานซึ่งข้าราชการตำรวจในสังกัดประสงค์จะขอลาออกราชการตามมาตรา ๑๐๐(๒) แห่ง พ.ร.บ.ตำรวจแห่งชาติ เพื่อไปปฏิบัติงานในหน่วยนั้น ให้หน่วยต้นสังกัดตรวจสอบรายละเอียดของข้าราชการตำรวจดังกล่าว และข้อมูลอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องดังนี้

๓.๑ ยศ ชื่อ สกุล ตำแหน่ง พร้อมเลขที่ตำแหน่งที่ถูกต้อง

๓.๒ ขณะนี้ได้รับเงินเดือนระดับใด ขั้นใด มีเงินเพิ่มพิเศษอื่นหรือไม่ อย่างไร

๓.๓ มีวุฒิใด จากสถาบันการศึกษาใด

๓.๔ มีความประพฤติ ความรู้ความสามารถในการปฏิบัติราชการเป็นประการใด มีความสามารถพิเศษอย่างไร หรือไม่

๓.๕ เคย หรืออยู่ระหว่างต้องโทษ หรือต้องหาคดีอาญา หรือถูกฟ้องในคดีแพ่ง หรือถูกดำเนินการทางวินัยหรือไม่ อย่างไร

๓.๖ มีหนี้สินหรือข้อผูกพัน

๓.๗ เจ้าตัวสมัครใจหรือไม่ อย่างไร

๓.๘ หน่วยงานที่ประสงค์จะรับตัวข้าราชการตำรวจไปปฏิบัติงานต้องการรับตัวข้าราชการตำรวจไปปฏิบัติงานเมื่อใด

๓.๙ การไปปฏิบัติงานดังกล่าวจะก่อให้เกิดประโยชน์ต่อ ตร.หรือหน่วยงานที่ประสงค์จะรับตัวข้าราชการตำรวจไปปฏิบัติงานอย่างไร

แล้วส่งเอกสารที่เกี่ยวข้องกับรายละเอียดตามข้อ ๓.๑ - ๓.๙ และหลักฐานการประสานงานกับหน่วยงานที่ประสงค์จะรับตัวข้าราชการตำรวจในสังกัดไปปฏิบัติงานเสนอไปยัง ตร. (ผ่าน ทพ.) เพื่อประกอบการพิจารณาเป็นรายกรณีไป (หนังสือ กพ.ที่ ๐๐๐๔.๑๕/๗๑๘๕ ลง ๒๔ ส.ค.๒๕๕๐)

ข้อพิจารณา

ตามข้อ ๒ เพื่อให้เกิดความชัดเจนขึ้นจึงได้พิจารณาตามที่ ก.พ.เคยตอบข้อหารือสำนักงาน ก.ล.ต. ว่าคำว่างงานใด ๆ หมายถึงงานงานที่ไม่มีใช้งานราชการ และโดยที่สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง มิได้เป็นส่วนราชการ แต่เป็นหน่วยงานของรัฐที่มีฐานะเป็นนิติบุคคล อยู่ภายใต้การกำกับดูแลของคณะกรรมการการเลือกตั้ง เมื่อสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประสงค์จะรับข้าราชการพลเรือนสามัญที่มีประสบการณ์เกี่ยวกับงานของสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งมาบรรจุและแต่งตั้งเป็นพนักงานของสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง โดยข้าราชการผู้นั้นสมัครใจที่จะรับการบรรจุและแต่งตั้ง และส่วนราชการสังกัดเดิมเห็นชอบด้วย ส่วนราชการสังกัดเดิมก็สั่งให้ข้าราชการดังกล่าวออกจากราชการเพื่อรับบำเหน็จบำนาญเหตุทดแทนได้

“ส่วนราชการ” ตาม พ.ร.บ.วิธีการงบประมาณ พ.ศ.๒๕๐๒ ให้ความหมายว่า กระทรวง ทบวง กรม หรือทบวงการเมืองที่มีฐานะเทียบเท่า สำนักงานหรือหน่วยงานอื่นใดของรัฐ แต่ไม่รวมตลอดถึงรัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการส่วนท้องถิ่น และโดยที่คณะกรรมการการเลือกตั้งเป็นหน่วยงานของรัฐที่มีใช้ส่วนราชการตามความหมายนี้ แต่เป็นองค์กรอิสระตามรัฐธรรมนูญ เมื่อพิจารณาความหมายนี้จึงน่าจะหมายรวมถึงองค์กรตามรัฐธรรมนูญ อันประกอบด้วย ศาล (ศาลรัฐธรรมนูญ ศาลยุติธรรม ศาลปกครอง) องค์กรอิสระตามรัฐธรรมนูญ (คณะกรรมการการเลือกตั้ง ผู้ตรวจการแผ่นดิน คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน) องค์กรอื่นตามรัฐธรรมนูญ (องค์กรอัยการ คณะกรรมการ

สิทธิมนุษยชนแห่งชาติ สภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ) เมื่อพิจารณาข้อต่อไปเรื่องตาม ความประสงค์ของทางราชการจึงสมควรที่จะพิจารณาถึง “หน่วยงานอื่นของรัฐที่มีใช้ส่วนราชการ” อื่น ๆ อีกด้วย เนื่องจากการพิจารณาตามแนวทางนี้จะต้องพิจารณาว่างานที่ไม่ใช่งานราชการแต่เป็น ประโยชน์ต่อรัฐ

ข้อหารือ ดร.ได้หารือไปยังสำนักงาน ก.พ.ว่าข้าราชการตำรวจที่ได้รับอนุญาตให้ ลาไป ปฏิบัติงานในองค์การระหว่างประเทศประเภทที่ ๒ เกินกว่า ๑ ปี ซึ่งผู้บังคับบัญชาจะต้องสั่ง ให้ออก จากราชการตามข้อ ๓๙ วรรคสองของระเบียบว่าด้วยการลาของข้าราชการพ.ศ.๒๕๓๕ ผู้บังคับบัญชา จะต้องสั่งให้ข้าราชการดังกล่าวออกจากราชการ โดยอาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๑๔(๒) แห่ง พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๓๕ ใช่หรือไม่

ตอบข้อหารือ สำหรับข้าราชการพลเรือนสามัญซึ่งได้รับอนุญาตให้ลาไปปฏิบัติงานใน องค์การระหว่างประเทศ ประเภท ๒ เกินกว่า ๑ ปี ซึ่งผู้บังคับบัญชาต้องสั่งให้ออกจากราชการ ตาม ข้อ ๓๙ วรรคสอง ของระเบียบว่าด้วยการลาของข้าราชการ พ.ศ.๒๕๓๕ ถือได้ว่าผ่านกระบวนการ พิจารณาอนุญาตให้ไปปฏิบัติงานใดๆ ตามความประสงค์ของทางราชการ ที่ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตาม มาตรา ๕๒ อาจสั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการ ตามความในมาตรา ๑๑๔(๒) แห่งพระราชบัญญัติ ระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๓๕ ได้ ดังนั้น ตามที่หารือเป็นข้าราชการตำรวจ จึงอยู่ในอำนาจ หน้าที่ของผู้บัญชาการสำนักงานตำรวจแห่งชาติที่จะพิจารณาตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องต่อไป (หนังสือ สำนักงาน ก.พ.ที่ นร ๐๗๐๓/๑๐๒ ลงวันที่ ๑๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๕)

๓.๓ เมื่อข้าราชการตำรวจผู้ใดขาดคุณสมบัติทั่วไปตามมาตรา ๔๘ (๑) มีสัญชาติไทย โดยการเกิด, (๔) ไม่เป็นข้าราชการการเมือง ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง สมาชิกสภาท้องถิ่น หรือผู้บริหารท้องถิ่น, (๕) ไม่เป็นผู้ดำรงตำแหน่งใด ๆ ในพรรคการเมือง หรือขาดคุณสมบัติ หรือ มีลักษณะต้องห้ามตามที่กำหนดใน กฎ ก.ตร.ว่าด้วยคุณสมบัติ และลักษณะต้องห้ามของการเป็น ข้าราชการตำรวจ พ.ศ.๒๕๔๗ และฯ(ฉบับที่ ๒) พ.ศ.๒๕๔๙ (เป็นเรื่องที่เกิดขึ้นภายหลังการบรรจุ เป็นข้าราชการตำรวจแล้ว ซึ่งแตกต่างจากกรณีมาตรา ๔๘ ซึ่งเป็นเรื่องที่เกิดขึ้นก่อนการบรรจุเข้าเป็น การข้าราชการตำรวจ) โดยการสั่งให้ข้าราชการตำรวจออกจากราชการตามมาตรา ๑๐๐(๓) กรณีขาด คุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามฯ นี้ ให้สั่งได้เมื่อปรากฏว่าข้าราชการตำรวจผู้นั้นขาดคุณสมบัติหรือ มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

(๑) เป็นผู้ต้องคำพิพากษาของศาลถึงที่สุดให้เป็นบุคคลล้มละลาย
การดำเนินการ

การสั่งให้ออกจากราชการกรณีเป็นบุคคลล้มละลายนี้ให้ดำเนินการตามหนังสือ กพ. ที่ ๐๐๐๔.๑๕/๑๗๑๙๕ ลง ๑๘ ส.ค.๒๕๕๑ ซึ่งมีข้อพิจารณาดังนี้

๑. ภายใต้บังคับตามมาตรา ๑๐๐(๓) แห่ง พ.ร.บ.ตำรวจแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๔๗ ไม่ได้กำหนดให้ต้องตั้งกรรมการสืบสวนหรือสอบสวนข้อเท็จจริงหรือดำเนินการอื่นใดก่อนการสั่งให้ออกจากราชการ ผู้มีอำนาจตามมาตรา ๗๒ จึงมีอำนาจสั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการได้ทันทีตั้งแต่ศาลมีคำพิพากษาถึงที่สุด

๒. ในส่วนของวันมีผลในการออกจากราชการนั้นไม่ควรสั่งให้ออกจากราชการย้อนหลัง เว้นแต่กรณีมีเหตุอันสมควรตามนัยระเบียบ ก.ตร.ว่าด้วยวันออกจากราชการของข้าราชการตำรวจ พ.ศ.๒๕๔๗ ข้อ ๔

๓. กรณียังมีได้มีคำสั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการตามมาตรา ๑๐๐(๓) แล้ว ต่อมาปรากฏว่าศาลมีคำสั่งให้ผู้นั้นพ้นจากการเป็นผู้ล้มละลายแล้ว กรณีเช่นนี้ถือได้ว่าผู้นั้นได้พ้นสภาพจากการเป็นบุคคลล้มละลายแล้ว จึงไม่เป็นผู้ขาดคุณสมบัติเนื่องจากเป็นบุคคลล้มละลายอีกต่อไป ผู้มีอำนาจจึงไม่สามารถสั่งให้ออกจากราชการได้

ข้อพิจารณา

ข้อหารือ

1. การขาดคุณสมบัติเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญ เนื่องจากเป็นบุคคลล้มละลายตามมาตรา ๓๐(๙) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๓๕ ซึ่งผู้มีอำนาจสั่งบรรจุ มีอำนาจสั่งให้ข้าราชการพลเรือนสามัญดังกล่าวออกจากราชการตามมาตรา ๑๑๔(๓) ได้อยู่ในขั้นตอนใด

1.1 เมื่อศาลมีคำพิพากษาให้ข้าราชการผู้นั้นเป็นบุคคลล้มละลาย แต่ยังไม่มีการประกาศของเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์เรื่องให้ลูกหนี้เป็นบุคคลล้มละลายหรือ

1.2 เมื่อศาลมีคำพิพากษาให้ข้าราชการผู้นั้นเป็นบุคคลล้มละลายและมีประกาศของเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์แล้ว แต่ยังไม่ได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา หรือ

1.3 เมื่อศาลมีคำพิพากษาให้ข้าราชการผู้นั้นเป็นบุคคลล้มละลายและมีการลงประกาศของเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ในราชกิจจานุเบกษาแล้ว

2. ขั้นตอนการดำเนินการให้ข้าราชการพลเรือนสามัญออกจากราชการในกรณีดังกล่าว จะต้องปฏิบัติอย่างไร และจะต้องมีเอกสารหลักฐานที่จำเป็นอะไรบ้างในการดำเนินการ

ตอบข้อหารือ

โดยที่มาตรา ๑๑๔(๓) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ บัญญัติว่าเมื่อข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดขาดคุณสมบัติตามมาตรา ๓๐ (๙) คือเป็นบุคคลล้มละลายให้ผู้มีอำนาจสั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการ ประกอบกับพระราชบัญญัติล้มละลายพุทธศักราช

๒๔๘๓ มาตรา ๖๑ บัญญัติไว้สรุปได้ว่า เมื่อศาลมีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์ของลูกหนี้เด็ดขาดแล้ว และเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์รายงานว่าไม่มีการประนอมหนี้ ให้ศาลพิพากษาให้ลูกหนี้อล้มละลาย ดังนั้น เมื่อศาลมีคำพิพากษาให้ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดเป็นบุคคลล้มละลาย นับแต่นั้นผู้มีอำนาจสั่งบรรจุมีอำนาจสั่งให้ข้าราชการดังกล่าวออกจากราชการตามมาตรา ๑๑๔(๓)ได้ โดยอาศัยคำพิพากษาของศาลเป็นเอกสารหลักฐานในการออกคำสั่ง (หนังสือสำนักงาน ก.พ.ที่ นร ๐๗๐๓/๑๖๕๔ ลงวันที่ ๒๐ ธันวาคม ๒๕๔๓)

(๒) เป็นผู้ที่มีกายทุพพลภาพจนไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ไร้ความสามารถ หรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ

การดำเนินการกรณีการออกจากราชการตามมาตรา ๑๐๐(๓)

แนวทางการปฏิบัติกรณีการสั่งให้ออกจากราชการเนื่องจากเป็นผู้ขาดคุณสมบัติ เพราะมีกายทุพพลภาพจนไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้หรือเป็นผู้ไร้ความสามารถหรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ หรือเป็นโรคที่กำหนดใน กฎ ก.ตร.ไว้ ให้ดำเนินการดังนี้ (เทียบเคียงตามนัยหนังสือ ตร.ที่ มท ๐๖๒๑.๑๓/๒๗๙๔ ลง ๒๔ มี.ค.๒๕๓๐ เรื่องกำชับการปฏิบัติเกี่ยวกับการให้ข้าราชการตำรวจ ออกจากราชการ)

๑. สั่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงก่อนทุกราย

๒. การสั่งให้ออกจากราชการตามมาตรา ๑๐๐(๓) กรณีมีกายทุพพลภาพจนไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้สั่งให้ออกจากราชการได้เมื่อ (ตามหนังสือ ตร.ที่ ๐๖๒๑.๑๓/๑๓๐๔๓ ลง ๓๑ ต.ค.๒๕๒๗ เรื่องการออกจากราชการของข้าราชการตำรวจที่ไม่ใช่กรณีมีความผิด อ้างใน หนังสือ ตร.ที่ มท ๐๖๒๑.๑๓/๒๗๙๔ ลง ๒๔ มี.ค.๒๕๓๐)

๒.๑ อาการป่วยเจ็บได้รับการรักษาพยาบาลจนหายแล้ว

๒.๒ แพทย์ได้เล็กรับตัวหรือลงความเห็นว่าคุณควรเล็กรับตัวไว้ในสถานพยาบาล และลงความเห็นว่าคุณจำเป็นต้องได้รับการบำบัดทางกายภาพแล้ว หรือการบำบัดทางกายภาพที่จะกระทำต่อไปอีกจะไม่ทำให้อาการดีขึ้นกว่าที่เป็นอยู่ในขณะนั้นหรือลงความเห็นว่าคุณนั้นมีกายทุพพลภาพจนไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้แล้ว

นอกจากนี้ ให้พิจารณาตามหนังสือ กพ. ลง - ก.พ.๒๕๓๐ เรื่องเสนอแนวทางการปฏิบัติเกี่ยวกับการสั่งให้ข้าราชการตำรวจออกจากราชการตามมาตราดังกล่าวว่าการพิจารณาให้ข้าราชการตำรวจออกจากราชการตาม ม.๕๐(๓) แห่ง พ.ร.บ.ตำรวจแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๔๗ หากเป็นกรณีที่ผู้ป่วยมีกายทุพพลภาพจนไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ สามารถให้ออกย้อนหลังถึงวันที่แพทย์ลง

ความเห็นว่าการเลิกรับตัวไว้ในสถานพยาบาล หรือวันที่แพทย์ได้เลิกรับตัวไว้รักษาหรือวันที่ แพทย์ลงความเห็นว่าการหมดความจำเป็นต้องได้รับการบำบัดทางกายภาพ หรือการบำบัดทางกายภาพที่จะกระทำต่อไปอีกจะไม่ทำให้อาการดีขึ้นกว่าที่เป็นอยู่ขณะนั้น หรือลงความเห็นว่ามีกายภาพ ทุพพลภาพจนไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้แล้ว

ข้อพิจารณา

สำนักงาน ก.ตร. ได้มีหนังสือ ที่ มท.๐๕๐๑/(ก.ตร.)/๒๕๓๓ ลง ๓ ธ.ค.๒๕๒๕ หรือปัญหาข้อกฎหมายเกี่ยวกับการแปลความตามมาตรา ๔๑(๕) และมาตรา ๕๐(๓) แห่ง พ.ร.บ. ระเบียบข้าราชการตำรวจ พ.ศ.๒๕๒๑ ต่อสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ซึ่งได้พิจารณาแล้วเห็นว่าการที่จะพิจารณาว่าผู้ใดมีกายทุพพลภาพจนไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ซึ่งจะขาดคุณสมบัติตาม มาตรา ๔๑(๕) แห่ง พ.ร.บ. ระเบียบข้าราชการตำรวจ พ.ศ.๒๕๒๑ หรือไม่ ต้องพิจารณาดำเนินการที่หน้าที่ที่ได้รับแต่งตั้งให้ปฏิบัติเป็นปกติสำคัญ ดังนั้นผู้ที่มีกายทุพพลภาพ “จนไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้” จึงหมายถึง ข้าราชการตำรวจซึ่งมีกายทุพพลภาพจนไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งหน้าที่ประจำที่ได้รับการแต่งตั้งให้ปฏิบัติอยู่ในขณะนั้น (สร ๐๖๐๑/๓๔๓ ลง ๒๓ มี.ค.๒๕๒๖)

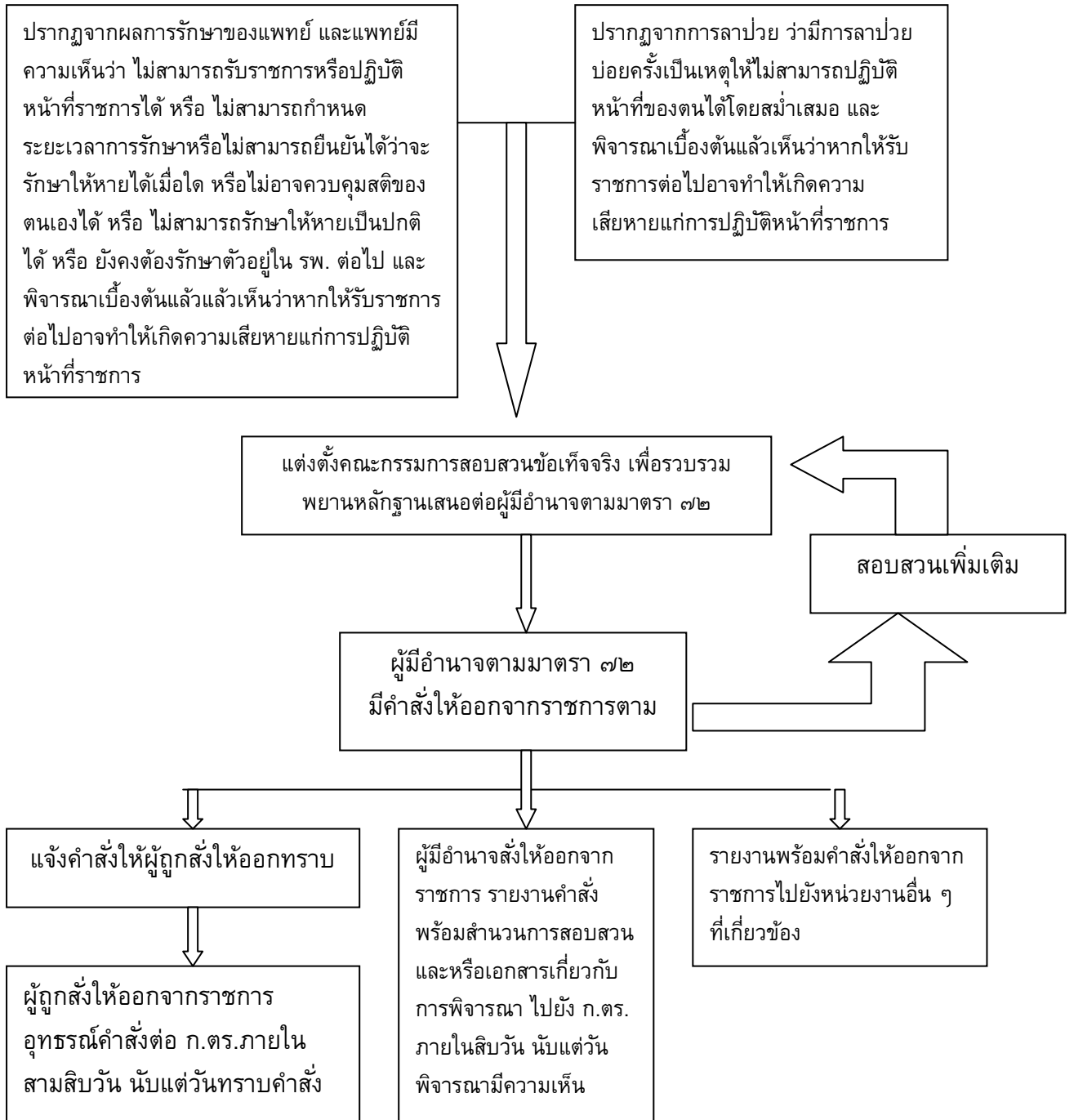
โดยตามข้อหาดังกล่าวนั้นมีเนื้อหาตามบันทึกการประชุมของคณะกรรมการ กฤษฎีกาที่สำคัญดังนี้

๑. บทบัญญัติมาตรา ๔๑(๕) แห่ง พ.ร.บ. ระเบียบข้าราชการตำรวจ พ.ศ.๒๕๒๑ นี้ บัญญัติขึ้นเพื่อกำหนดคุณสมบัติบุคคลที่จะสมัครเข้ารับราชการเป็นข้าราชการตำรวจตามตำแหน่งหน้าที่ที่กรมตำรวจประสงค์จะแต่งตั้งให้ปฏิบัติหน้าที่ต่อไป สำหรับบุคคลซึ่งเป็นข้าราชการตำรวจและมีตำแหน่งหน้าที่ที่เป็นปกติอยู่แล้ว หากขาดคุณสมบัติตามบทบัญญัติดังกล่าวผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจสั่งบรรจุมีอำนาจสั่งให้ข้าราชการตำรวจผู้นั้นออกจากราชการได้ตามมาตรา ๕๐(๓) แห่ง พ.ร.บ. ดังกล่าวด้วย ดังนั้นคุณสมบัติตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๔๑(๕) นี้จึงเป็นคุณสมบัติในการปฏิบัติหน้าที่ โดยเฉพาะของบุคคลที่จะสมัครเข้ารับราชการเป็นข้าราชการตำรวจหรือของบุคคลซึ่งเป็นข้าราชการตำรวจอยู่แล้ว แล้วแต่กรณี การที่จะพิจารณาว่าผู้ใดมีกายทุพพลภาพจนไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ซึ่งจะขาดคุณสมบัติตามบทบัญญัตินี้หรือไม่ จึงต้องพิจารณาจากตำแหน่งหน้าที่ที่ผู้นั้นได้รับแต่งตั้งให้ปฏิบัติต่อไป หรือในกรณีของผูที่เป็นข้าราชการตำรวจอยู่แล้วก็ต้องพิจารณาจากตำแหน่งหน้าที่ที่ผู้นั้นได้รับแต่งตั้งให้ปฏิบัติเป็นปกติสำคัญ ฉะนั้นปัญหาที่ว่าข้าราชการตำรวจผู้ใดจะต้องออกจากราชการเนื่องจากขาดคุณสมบัติตามมาตรา ๔๑(๕) ที่บัญญัติว่า “.....จนไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้.....” จึงต้องหมายความถึงข้าราชการตำรวจผู้นั้นมีกายทุพพลภาพจนไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ตามตำแหน่งหน้าที่ประจำที่ได้รับการแต่งตั้งให้ปฏิบัติอยู่ในขณะนั้น

๒. สำหรับเหตุผลของ ก.ตร.ที่อ้างว่า หากพิจารณา พ.ร.บ. ระเบียบข้าราชการตำรวจ พ.ศ.๒๕๒๑ มาตรา ๔๑(๕) ซึ่งบัญญัติว่า “....จนไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้...” หมายความว่าถึงการไม่

สามารถปฏิบัติหน้าที่ตามตำแหน่งหน้าที่ที่ได้รับแต่งตั้งเท่านั้น จะทำให้บทบัญญัติ ๔ และมาตรา ๗ แห่ง พ.ร.บ.สงเคราะห์ข้าราชการผู้ได้รับอันตรายหรือป่วยเจ็บเพราะเหตุปฏิบัติราชการ พ.ศ.๒๕๙๘ ไม่มีผลใช้บังคับ นั้น คณะกรรมการกฤษฎีกา ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าเจตนารมณ์ของ พ.ร.บ.สงเคราะห์ฯ มุ่งหมายที่จะสงเคราะห์ให้แก่ (๑) ข้าราชการซึ่งได้รับอันตราย หรือการป่วยเจ็บเพราะเหตุปฏิบัติราชการในหน้าที่ หรือเนื่องจากต้องไปปฏิบัติราชการนอกที่ตั้งสำนักงาน หรือถูกประทุษร้ายเพราะเหตุกระทำการตามหน้าที่ (๒) อันตรายหรือการเจ็บป่วยหรือการถูกประทุษร้ายอันเกิดเพราะเหตุตาม (๑) ทำให้ข้าราชการผู้ใดตกเป็นผู้ทุพพลภาพ หรือพิการ อันเป็นเหตุจะต้องออกจากราชการตามกฎหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับที่ใช้อยู่ และ(๓) รัฐมนตรีเจ้าสังกัดพิจารณาเห็นว่าข้าราชการผู้นั้นยังอาจปฏิบัติหน้าที่ราชการอื่นใดที่เหมาะสมได้ และเมื่อข้าราชการผู้นั้นสมัครใจจะรับราชการต่อ รัฐมนตรีเจ้าสังกัดจะสั่งให้ข้าราชการผู้นั้นไปรับราชการในตำแหน่งหน้าที่อื่นใหม่โดยอนุมัติ คณะรัฐมนตรี จากหลักเกณฑ์ดังกล่าวข้างต้นบทบัญญัติตาม พ.ร.บ.สงเคราะห์ฯ ใช้บังคับในกรณีที่ ข้าราชการจะต้องออกจากราชการเพราะเหตุที่ได้กล่าวไว้ใน (๑) ซึ่งเป็นคนละกรณีกับปัญหาที่หารือว่าข้าราชการตำรวจที่มีกายทุพพลภาพซึ่งอาจเกิดขึ้นเนื่องจากการปฏิบัติหน้าที่หรือไม่ก็ได้ จะเป็นผู้ขาดคุณสมบัติตามมาตรา ๔๑(๕) แห่ง พ.ร.บ.ระเบียบข้าราชการตำรวจ พ.ศ.๒๕๒๑ ซึ่งจะต้องออกจากราชการหรือไม่ กรณีตามปัญหาที่หารือนี้จะต้องพิจารณาข้อเท็จจริงเป็นกรณีที่สามารถปฏิบัติหน้าที่ที่ได้รับแต่งตั้งหรือไม่ ถ้าข้อเท็จจริงปรากฏว่า แม้จะมีกายทุพพลภาพแต่ยังสามารถปฏิบัติหน้าที่ที่ได้รับแต่งตั้งได้หรือไม่ ถ้าข้อเท็จจริงปรากฏว่า แม้จะมีกายทุพพลภาพแต่ยังสามารถปฏิบัติหน้าที่ที่ได้รับแต่งตั้งได้ก็ไม่ขาดคุณสมบัติไม่เข้ากรณีที่จะต้องออกจากราชการ ถ้าข้อเท็จจริงปรากฏว่ามีกายทุพพลภาพจนไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ที่ได้รับแต่งตั้งได้ จึงจะเข้ากรณีที่จะต้องออกจากราชการ เพราะขาดคุณสมบัติ ในกรณีที่จะต้องออกจากราชการเช่นนี้ ถ้าการมีกายทุพพลภาพเกิดจากเหตุดังกล่าว ใน (๑) ก็นำ พ.ร.บ.สงเคราะห์ฯ มาใช้บังคับดังกล่าวใน (๓)

แนวทางปฏิบัติกรณีการสั่งให้ออกจากราชการตามมาตรา ๑๐๐(๑)

แนวทางปฏิบัติกรณีการสั่งให้ออกจากราชการตามมาตรา ๑๐๐(๒)

แนวทางปฏิบัติกรณีการสั่งให้ออกจากราชการตามมาตรา ๑๐๐(๓)

กฎหมาย ระเบียบ คำสั่ง ที่เกี่ยวข้อง

๑. พ.ร.บ.ตำรวจแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๔๗
๒. ระเบียบ ก.ตร.ว่าด้วยการลาออกจากราชการของข้าราชการตำรวจ พ.ศ.๒๕๕๐
๓. กฎ ก.ตร.ว่าด้วยการทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการ พ.ศ.๒๕๔๗
๔. กฎ ก.ตร.ว่าด้วยคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของการเป็นข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๔๗
๕. กฎ ก.ตร.ว่าด้วยคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของการเป็นข้าราชการตำรวจ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.๒๕๔๙
๖. กฎ ก.ตร.ว่าด้วยการสั่งให้ข้าราชการตำรวจออกจากราชการกรณีไม่สามารถปฏิบัติราชการให้มีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผล พ.ศ.๒๕๔๗
๗. ระเบียบ ก.ตร.ว่าด้วยวันออกจากราชการของข้าราชการตำรวจ พ.ศ.๒๕๔๗
๘. ระเบียบ ก.ตร.ว่าด้วยการรายงานการดำเนินการทางวินัยและการออกจากราชการของข้าราชการตำรวจ
๙. กฎ ก.ตร.ว่าด้วยการอุทธรณ์และการพิจารณาอุทธรณ์

หน่วยงานที่รับผิดชอบ

ฝ่ายประวัติบุคคล ทพ.(งานการลาและให้ออก) โทรศัพท์ ๐ ๒๒๐๕ ๒๔๖๒-๓ โทรสาร ๐ ๒๒๕๑ ๑๕๘๓

รายละเอียดสามารถ Download ได้ที่ www.personnel.police.go.th